

ประวัติวัดจะกง

วัดจะกง ตำบลจะกง อำเภอชุมพวง จังหวัดศรีสะเกษ เป็นวัดราษฎร์ สังกัดมหานิกายที่เก่าแก่อีกวัดหนึ่งของชุมชน จากประวัติที่สอบถามผู้รู้ในหมู่บ้านพอทราบว่าได้ก่อตั้งวัดเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๐ บนเนื้อที่จำนวน ๓ ไร่ ๔ ตารางวา ในยุคที่จังหวัดชุมพวงรุ่งเรืองในสมัยนั้น เป็นวัดศูนย์กลางของชุมชนในตำบลจะกง และมีพระสงฆ์สามเณรเข้ามาบวชจำพรรษาเป็นจำนวนมากในทุกปี มีการก่อสร้างอุโบสถเพื่อการทำสังฆกรรมของพระสงฆ์ในตำบลจะกงเพียงแห่งเดียวในยุคนั้น จนได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๑

ในกาลเวลาผ่านไปตามยุคตามสมัย มีพระสงฆ์มาดูแลวัดจะกงทุกปีเป็นที่ศรัทธาน่าเลื่อมใสต่อพุทธศาสนิกชนอย่างยิ่ง ทั้งที่เป็นเจ้าอาวาส รักษาการเจ้าอาวาสก็ได้นำพาญาติโยมในชุมชนบ้านจะกงและบ้านใกล้เคียงพัฒนาวัด สร้างเสนาสนะวัตถุไว้ในพระศาสนาโดยตลอด แต่ก็สูญพังไปตามกาลเวลา ทั้งที่เป็นภูมิไม้ศาลาการเปรียญไม้ จึงต้องรื้อถอนในเวลาต่อมา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ พระครูอนันต์คุณาธร รับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดจะกง ในขณะนั้น ได้นำพาชาวบ้านพัฒนาวัด ทำให้วัดจะกงมีความเจริญรุ่งเรือง และมรณภาพในเวลาต่อมา ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๓๕ พระครูฐานปกิจโสภณ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดจะกง และได้ก่อสร้างเสนาสนะภายในวัด อาทิเช่น ศาลาการเปรียญ กุฏิสงฆ์ หอฉัน เป็นต้น ตลอดจนถึงการบูรณะปฏิสังขรณ์อุโบสถที่ชำรุดให้เป็นที่ทำสังฆกรรมของพระสงฆ์ในตำบล จนได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าคณะตำบลและพระอุปัชฌาย์ในเวลาต่อมา จนถึงปัจจุบัน